

REMO1-TE

PEL CATLLAR

nº 0 · El Catllar, TARDOR 2020

La lluita pel riu Gaià

Des que fa 40 anys Repsol va construir la presa del Gaià, diversos grups ecologistes reclamen que l'aigua torni al riu per mantenir els hàbitats naturals de les espècies i perquè arribi a la seva desembocadura

PAG. 04-05

Actualitat

El Covid-19 condiciona la posada en marxa de la temporada de futbol i del curs escolar.

PAG. 02

Entrevista

Parlem amb Isabel Llaboré Fàbregas, responsable de la Biblioteca Municipal del Catllar.

PAG. 06

Opinió

Reptes locals per transformacions globals: planetització, localitat i ciutadania.

PAG. 08

Actualitat

A principis d'octubre, i després de set mesos sense jugar cap partit oficial, el Club Esportiu El Catllar i el Club de Futbol Sala El Catllar Atlètic havien de debutar en les seves respectives lligues. Però de moment només ho han fet els primers, perquè la Federació Catalana de Futbol va suspendre totes les competicions no professionals abans de la data de debut dels segons. Així doncs, tots dos esperen la tornada de la competició amb objectius ben diferents: el CE El Catllar aspira a mantenir-se a la categoria de Primera Catalana, que l'any passat van estar a punt

El futbol, en "stand-by"

David Ginebra

de perdre, mentre que el Catllar Atlètic busca tornar a la categoria que van deixar fa dos anys, la Divisió d'Honor.

Durant aquests mesos, l'equip de futbol 11 ha patit una profunda transformació, començant per la directiva, passant per l'equip tècnic i acabant amb la plantilla. A principis d'estiu, l'equip liderat per Cesc Armengol i Jaume Pedra va agafar el relleu a la junta directiva presidida per Xavier Roch amb tres objectius clars: la permanència del primer equip, la consolidació del futbol base i l'ampliació de la massa social. El primer equip, doncs, ha fitxat un tècnic experimentat en la categoria, Isaac Fernández i més de quinze jugadors. Pel que fa al futbol base, s'ha creat un equip de

categoria infantil i un d'amateur, que se sumen als sis que el club ja tenia l'any passat (un juvenil, un aleví, un benjamí, dos prebenjamins i un *babies*).

Per part seva, el Catllar Atlètic comença una temporada molt més continuista. El principal canvi s'ha produït a la banqueta del primer equip, amb la incorporació d'Óscar Jiménez, que ha mantingut gran part de la plantilla de l'any passat. Aquesta situació és extrapolable a la del segon equip i a la del femení, que han patit força canvis a les banquetes però pocs sobre el camp. Amb tot, el desenvolupament de la temporada encara és una incògnita, a causa dels possibles rebrots de Covid-19, una amenaça que comparteixen els dos clubs del municipi.

Un nou curs escolar amb més canvis que mai

Maria Boronat

El dia 14 de setembre va començar un nou curs escolar a l'Institut Escola l'Agulla, després d'un estiu ple d'incerteses que ha derivat en un curs amb més canvis que mai. En primer lloc, canvis a la direcció, ja que Núria Sagués ha pres el relleu de Francesc Seritjol, director del centre durant els darrers sis anys, acompanyada d'Arcadi Cornadó, Eva Sifre, Rosa Escoda i Ana Bustos. Aquest nou equip directiu ha passat un estiu pràcticament sense vacances preparant els canvis que necessitava l'esco-

la per adaptar-se a les directrius marcades per prevenir la propagació de la Covid-19.

En els protocols elaborats per poder iniciar el curs amb totes les mesures i garanties corresponents hi destaca l'entrada a l'escola, que es fa de manera escalonada amb deu minuts de diferència entre cada grup i per tres portes d'accés a l'edifici diferents. També el desdoblament de grups per evitar ser més de vint alumnes per aula, cosa que ha suposat

que mestres d'especialitat hagin assumit la tutoria d'alguns grups, i d'aquesta manera poder mantenir els grups de convivència estable durant la major part de les hores lectives. Per acabar, els patis també s'han redistribuït, ja sigui adaptant noves zones del centre per a l'esbarjo o parcel·lant àrees dels patis ja existents. Tot i això, quan el nou aulari estigui vigent caldrà una nova reformulació d'espais, així que desitgem molts encerts al nou equip directiu!

Benvinguts a la Remo1-te!

Estem molt contents de poder-vos presentar el primer número de la Remo1-te! Aquesta revista vol oferir a tots els ciutadans del Catllar (nucli i especialment urbanitzacions) informació de qualitat, d'actualitat i, sobretot, independent. El nucli impulsor surt de Mo1-te pel Catllar, però està oberta a tot aquell que hi vulgui participar. Creiem que el nom és tota una declaració d'intencions: Remo1-te! Volem remoure consciències. Volem no deixar a ningú indiferent. Perquè hi ha moltes històries per explicar al Catllar, però algú ha d'escriure-les. I això és el que procurarem de fer cada tres mesos.

I com ho farem això? En la primera pàgina trobareu un recull d'informació sobre temes d'actualitat municipal. En la segona, on sou ara mateix, hi haurà la nostra editorial, que parlarà dels temes que s'hagin tractat al ple municipal, de què està passant a l'Ajuntament, etc. En les pàgines centrals trobareu un reportatge en profunditat sobre algun tema que mereix llegir-se amb calma. En aquest número, el paper del riu Gaià dins del

nostre terme. A les pàgines següents hi trobareu una entrevista a persones del municipi que vulguin transmetre les seves inquietuds, juntament amb informacions més breus i d'entreteniment. Finalment, a la contraportada hi haurà un article d'opinió sobre algun tema rellevant.

La Remo1-te! és un producte de Mo1-te pel Catllar, una agrupació d'electors que té les seves llavors en el treball i les sinergies creades al voltant de l'1 d'octubre del 2017 i que des del maig del 2019 disposa d'un regidor a l'Ajuntament del Catllar. És un moviment que advoca clarament pel republicanisme, el municipalisme i l'assemblearisme. A part de fer sentir aquests principis dins del consistori, també creiem que és molt important que la política arribi als carrers, a tots els ciutadans. Per això, a part d'aquesta revista, també organitzem les XIL, les Xerrades d'Interès Local i convoquem assemblees obertes a la població. Si vols rebre aquestes informacions, escriu-nos a mo1tepelcatllar@gmail.com. Estàs més que convidat a assistir-hi!

URBANITZACIONS

Estat d'abandonament dels carrers a Mas Moregons

Problemàtica a Mas de Moregons

Mikel Seijas

De les vint-i-set urbanitzacions que conformen el municipi del Catllar, el cas de Mas de Moregons és excepcional. L'empresa promotora va fer fallida, víctima de l'esclat de la bombolla immobiliària amb la crisi del 2008. Afortunadament, les feines d'urbanització estaven acabades però la venda de parcel·les i la construcció de nous habitatges va parar en sec.

Actualment, de les 250 parcel·les que la componen, només n'hi ha tretze d'ocupades, amb tot just una cinquantena de veïns. A l'agost es van substar gran part dels terrenys, que pertanyien a la SAREB. La situació d'abandonament que pateix provoca constants problemes de seguretat i d'higiene: vegetació que ja envaeix gran part de les voreres, abocaments il·legals de residus industrials, 'botellons' nocturns, brossa que ningú recull, etc.

Cal posar-se a treballar de manera decidida ara mateix per revertir aquesta situació!

La lluita pel riu Gaià

L'any 1975, Repsol va inaugurar el pantà del Gaià i va interrompre l'arribada d'aigua del riu a la desembocadura ■ Diversos grups ecologistes demanen l'alliberament d'aquest cabal per preservar els ecosistemes naturals del riu ■ A principis de setembre, Mo1-te pel Catllar va reunir alguns dels actors implicats en una xerrada oberta al Centre Cultural del Catllar

“Torna a baixar aigua pel riu!” Aquesta va ser la frase més repetida el dimecres 26 de juny de l'any 2013, quan el Gaià va tornar a travessar amb aigua el terme municipal del Catllar. Feia 38 anys que això no passava, des que l'any 1975 Repsol va construir l'embassament del Gaià i va interrompre la baixada d'aigua pel tram inferior del riu.

“De petits, quan plovia agafàvem els paraigües i anàvem a veure com baixava un filet d'aigua”, explica Joan Díaz, veí del Catllar i membre de l'Associació Mediambiental la Sínia, a les més de 80 persones que s'han congregat al Centre Cultural del Catllar per escoltar un debat sobre la gestió del riu Gaià. I és que per a moltes de les generacions que han crescut al Catllar en les últimes dècades, aquesta era l'única oportunitat de veure el riu en acció. De fet, aquesta absència tan prolongada d'aigua ha provocat que es marquessin camins per on abans passava el Gaià i “ara o et mulles els peus o no pots passar. El riu s'havia oblidat que era riu. I nosaltres també”, conclou Díaz.

Però això ha canviat, sobretot després de la recuperació de la llera del riu l'any 2015, i “ara és estrany baixar al riu i no trobar-te ningú”, afirma Díaz amb un somriure de satisfacció. Així doncs, com és que van passar tants anys sense que el riu fes de riu?

La creació del pantà del Gaià

L'aprofitament de l'aigua del Gaià

és una idea que ve de lluny. A finals del segle XIX ja hi va haver un projecte de construcció d'un pantà per abastir la ciutat de Reus i, durant els anys 30, un altre per donar aigua a diversos municipis del Baix Gaià i del Baix Penedès. Però, per diversos motius, cap d'aquestes propostes va arribar a prosperar. No va ser fins als últims anys del franquisme que es va aprovar un pla per a la construcció d'una presa al riu Gaià, que finalment va quedar dins del terme municipal del Catllar.

Inicialment el pantà havia de tenir una capacitat de 7hm³, però al 1972 es va fer una modificació del projecte per incrementar-la fins als 60hm³. El motiu d'aquest augment va ser que es volia utilitzar per portar aigua de l'Ebre cap a Barcelona, però això no va arribar a passar mai. Repsol es va encarregar de la construcció i per tant també de l'explotació, gràcies a una concessió de 75 anys (que venç al 2053). Així li va servir per portar aigua del riu a la planta petroquímica que acabava de construir a la Poble de Mafumet per fer tasques de refrigeració. De fet, Ramon Nieto, director de producció química de Repsol, afirma que “sense l'aigua del Gaià, no hauríem pogut fer tot el complex que existeix actualment”.

Així doncs, la creació del pantà va significar una empenta per a la indústria petrolera de la zona, però alhora va tenir un impacte mediambiental molt alt. Toni Bara, biòleg i membre del Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans (GEPEC), denuncia “la desa-

parició d'hàbitats i l'alteració dels equilibris ecològics” al tram inferior del riu, “la destrucció de la muntanya i la pedrera de Vespella de Gaià i l'ofegament del bosc de la Xarxa Natura 2000”. Per altra banda, Díaz subratlla que una de les conseqüències positives que ha tingut la creació del pantà ha estat la d'exercir d'escut contra les gaianades (crescudes sobtades del cabal del riu), com la que al 2015 es va emportar l'estació d'aforament de Vilabella.

Com s'utilitza l'aigua del pantà?

El pantà del Gaià té una capacitat de 59hm³ (el 15è dels 33 que hi ha a Catalunya), però és un dels més buits. Segons dades de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), actualment compta amb 6,8hm³ (està a l'11% de la seva capacitat), un percentatge només comparable als de Siurana o els Guiamets, també molt poc aprofitats. De fet, el seu màxim històric és de 21,5 hm³. El motiu que explica aquesta infrautilització cal buscar-lo en la seva construcció, quan es pensava que també serviria per abastir la ciutat de Barcelona.

A més, la major part d'aquesta aigua es perd. Segons les dades d'explotació de Repsol, l'any 2018, dels 3,6 hm³ que es van gastar, un 32% es va perdre, entre aigua filtrada (19%) i aigua evaporada (12%). Una quantitat semblant és la que va utilitzar Repsol per a la seva indústria (30%), mentre que l'altre terç es va dividir entre els regants (22%) i els allibera-

ments de cabal (17%). De fet, les filtracions d'aigua havien estat un problema encara més gran en el passat, ja que fins a l'any 2008 representaven un 60% de l'aigua total; és a dir, tres vegades més que actualment. Ara, en canvi, les pèrdues significatives comencen a partir de la cota 85, el nivell en què es trobava el pantà abans del temporal Glòria del passat mes de gener (a dia d'avui arriba fins a la cota 96).

La lluita pel cabal

Els alliberaments de cabal havien estat una reivindicació històrica de les entitats ecologistes de la zona per fer reviure el riu i restaurar en la mesura del possible les condicions d'abans de la construcció del pantà. La primera pedra per fer realitat aquesta demanda es va posar l'any 2010, quan l'ACA i Repsol van firmar un conveni segons el qual s'alliberaria aigua del pantà quan se superés un mínim de capacitat.

En aquest conveni es preveia

l'alliberament de dos tipus de cabal: l'ecològic i el generador. El cabal ecològic (o ambiental) és un cabal continu, necessari per preservar els hàbitats naturals de les espècies. En canvi, el cabal generador és un cabal molt més gran, que s'allibera periòdicament durant dos o tres dies i que serveix per generar hàbitats nous i per endur-se sediments.

Així doncs, en els últims anys el tram de riu que passa pel Catllar ha gaudit d'un cabal ecològic (uns 90 litres/segon), mentre que de manera puntual ha rebut cabals generadors (uns 1.300 litres/segon). Alguns d'aquests moments han estat el que al 2013 va permetre que el riu tornés a arribar a la desembocadura o després de grans caigudes d'aigua, com ara al novembre del 2015 o al gener del 2020.

I a partir d'ara, què?

Actualment, la dependència de Repsol de l'aigua del Gaià és molt més baixa que en el passat, per-

què la majoria la rep de l'Ebre. Això, a l'entendre de la l'Associació Mediambiental la Sínia, obre les portes a destinar cada vegada més aigua als cabals generadors i a estudiar noves mesures en el conveni que l'ACA i Repsol han de renovar aquest any 2020. Joan Díaz, membre de la Sínia, proposa que "les cotes per alliberar cabal siguin modificables en funció de l'estació de l'any" i també que s'estableixi una "cota màxima", ja que actualment només es preveu l'alliberament de cabal en funció de la cota mínima.

Aquesta última demanda també se la fa seva el Gepec, que va més enllà i demana, en paraules de Toni Bara, "una auditoria que avalui l'estat actual de la infraestructura i els costos derivats dels impactes ambientals i econòmics causats pel pantà durant els últims 40 anys". A més, Bara planteja la desconstrucció de la presa com a solució final a aquesta disputa, una posició que a dia d'avui Díaz veu molt complicada. Tot i això, es mostra convençut que "el present és esperançador i el futur, un meló per obrir".

Participants de la xerrada sobre el riu Gaià

ISABEL LLAVORÉ FÀBREGAS

RESPONSABLE DE LA BIBLIOTECA MUNICIPAL DEL CATLLAR

La Isabel al seu racó preferit del poble.

“Em preocupa que el poble acabi sent un lloc dormitori”

El Catllar forma part de la seva vida des de nena, quan durant les tardes d'estiu es colava al jardí del Castell amb els seus amics a jugar i fer guerres de mandarines bordes. A aquest poble la va unir, entre moltes altres coses, Ca Pascual, la casa pairal d'herència familiar del seu avi matern i lloc que, a més d'albergar les seves vacances de la infància, va ser també llar a la qual tornar entre viatge i viatge quan, en acabar Història de l'Art, va decidir que volia viatjar pel món. Al Catllar va criar el seu fill, el Dan, el nom del qual significa “justícia”. I al Catllar li va retornar al 2006 el que per a ella és un gran tresor: la biblioteca. Isabel Llaboré Fàbregas parla del que considera el seu poble amb molt d'amor, però sense deixar-se encegar per aquest. És conscient que al municipi, així com al servei bibliotecari, encara queda molt per fer.

En quinze anys la biblioteca del Catllar ha passat d'estar tancada a realitzar més de 700 préstecs anuals arreu de tot Catalunya. Una xifra extraordinària per a un municipi de menys de 5000 habitants... Com s'ha aconseguit això?

El 2006 jo ja havia decidit quedar-me a viure al Catllar. La biblioteca estava tancada i em va sorgir la possibilitat d'obrir-la de nou. Arran de la crisi del 2008 i la manca de recursos públics, un grup de bibliotecàries de la zona vam iniciar un projecte per a treballar en xarxa, compartint usuaris, fons i recursos. Vam crear la Xarxa de Biblioteques del Baix Gaià, que abasta el servei bibliotecari de vuit municipis. El projecte va agradar tant a la Generalitat que el Departament de Cultura va decidir exportar-lo a altres àrees territorials i premiar-nos integrant-nos a la Xarxa de Biblioteques Públiques de Catalunya, de manera que avui, la Biblioteca Municipal del Catllar, pot donar servei a un catllarenc, un gironí o algú que visqui a Lleida.

Tot això hauria estat impossible sense tu, que a més ets autodidacta...

Jo no tinc els estudis de biblioteconomia però sóc persona de lletres i una apassionada del món de les biblioteques. Amb moltes ganes i a poc a poc vaig anar formant-me i professionalitzant-me i en això segueixo, mantenint l'ansia per aprendre i sempre amb l'objectiu de donar un servei bibliotecari de qualitat.

Parlant amb tu queda clar que consideres la biblioteca molt més que el lloc on es guarden i presten llibres. Explica'm què més és.

Per a mi és important tenir present que la meva feina és pública i dono un servei a la comunitat. Cada comunitat té unes característiques específiques i la biblioteca ha d'adaptar-se a l'usuari. A més de ser un lloc on es guarda i ofereix coneixement, és un espai per a tothom, de portes ben obertes. Qui entra a la biblioteca ha de sentir-se còmode, acollit i cobert.

Aquest concepte de biblioteca amplia i complica molt la teva feina...

Sí, jo crec que és molt important la tasca social que fan les bibliotecàries. Primerament, jo soc la responsable de cuidar, triar, adquirir, catalogar i gestionar els llibres per crear un bon fons documental per a la biblioteca del poble. I per una altra banda faig l'atenció a l'usuari, que va des de recomanar un llibre, donar suport amb l'ús d'Internet, oferir informació sobre el municipi... M'agrada ajudar a la gent i considero que és part de la meva feina.

Es creen així vincles amb l'usuari més enllà de la lectura?

Absolutament. Moltes vegades, comentant un llibre, acaben sortint coses personals i al final la lectura passa a un segon pla. He viscut moments íntims molt especials amb alguns usuaris, que recordo i valoro molt. Mitjançant el llibre sento que puc tocar facetes de la persona que d'una altra manera no tocaria. L'acompanya-

ment també és una de les tasques de la bibliotecària. En primer lloc perquè els llibres fan companyia, però també perquè les xerrades i els moments compartits son gairebé terapèutics.

Sortim de la “biblio” per fer un volt pel Catllar. Què trobes a faltar?

M'agradaria molt que es potenciés i facilités el petit comerç local des de l'Administració. Al Catllar hi havia un forn de pa de llenya, que era un referent, hem perdut la peixateria i la possibilitat de comprar verdura d'horta de proximitat... Em falta poder sortir a comprar al poble...no m'agrada anar als súpers.

D'altra banda, considero que manquen més iniciatives en tot el que està relacionat amb la cura de la natura: el riu, els horts, els boscos i camps de conreu tan abandonats... També urgeix facilitar les energies renovables o aplicar eines com la recollida d'escombraries porta a porta, que està demostrat que a més d'abaratir impostos és molt efectiva. Tot això, a través de plans d'actuació i conscienciació des del govern municipal.

També vull recalcar la manca d'una aposta valenta i ferma per la cultura. Des de la regidoria es podria anar molt més enllà de la programació de concerts i obres de teatre. Mitjançant la biblioteca es pot oferir als catllarencs un punt d'accés gratuït a la cultura, apostant per la dinamització d'aquest espai amb activitats com tallers, cursos, xerrades...

Penso també que tard o d'hora, s'haurà de repensar el servei bibliotecari municipal, des de les instal·lacions i equipaments al propi funcionament, per a poder millorar i oferir als catllarencs un servei de biblioteca amb qualitat.

Continuem el passeig pel poble fixant-nos ara en les seves virtuts. Quines coses t'agraden del Catllar?

Sens dubte, el potencial del seu entorn natural. També em fascina la seva història i la possibilitat

de conèixer-la. Mitjançant restes arqueològiques podem recórrer tota la història, des de l'Edat del Bronze fins avui. Em sembla fascinant tenir l'empremta d'aquesta presència humana de manera continuada aquí al Catllar al llarg dels segles. Alguna cosa ja tenia aquest indret, perquè sempre hi ha viscut gent aquí. Potser per tot això penso que el Catllar emet una estranya atracció que fa que tothom trobi el seu lloc propi en aquest poble. Tot i no ser especialment acollidor ni tenir serveis excepcionals, tothom s'hi pot sentir a gust i sorprenentment, els joves no tenen ànsies de tocar el dos, com és habitual en les poblacions rurals.

I si haguessis de quedar-te amb un personatge destacable de la història del Catllar...

Avui diria el Josep Maria Gaval·là. Va estar més de tres dècades a l'Ajuntament. Ho va fer tot! És clar que també va tenir temps de fer alguna cosa que no m'agrada, però ara valoro molt la seva gestió. Hi ha un abans i un després d'ell i els qui l'han succeït en podrien aprendre molt, especialment, de la seva dedicació al municipi.

Mirant ara al futur: com t'imagines el Catllar i com t'agradaria que fos?

Em preocupa que el poble acabisent un lloc dormitori, sense vida als carrers, sense serveis. No voldria que el nucli acabés funcionant com una urbanització més, però a vegades sembla que aquesta és la tendència. M'agradaria que El Catllar fos “més poble”, amb els seus comerços i serveis de qualitat.

Tria un racó, una foto del Catllar

Les petites escales que comuniquen el Corraló amb l'església.

I per acabar: recomana'ns, si us plau, un llibre

“Si no t'agrada llegir, no és culpa teva” de Jimmy Liao.

ELS CAMPS DEL CATLLAR

L'últim pagès

Jordi Olivé

Digueu-me pessimista, però la fi de la pagesia s'acosta. Els pagesos són aquells que viuen de la terra, la treballen, la cuiden, l'estimen i la defensen, però malauradament no s'hi poden guanyar les garrofes d'una manera digna.

La cosa ve de lluny, res a veure amb l'actual crisi o la del 2008. Es tracta d'una crisi endèmica, que té molt més a veure amb la globalització. No es pot competir amb preus rebentats de països tercers encara que la qualitat dels nostres productes sigui clarament superior. Però sobretot va directament lligat als monopolis existents que fixen preus sempre a la baixa per tal d'obtenir encara més beneficis en detriment dels interessos dels agricultors. El cost de la vida i de les explotacions agràries va pujant, però les collites tenen els mateixos preus que dècades enrere i massa cops són inferiors al preu de cost.

Quan comprem un quilo de pomes, de carbassons o una bosseta d'avellanes, i en paguem per exemple dos euros, el pagès només rep uns pocs cèntims per produir-ho. Caldria, doncs, al meu entendre, pagar un preu just al productor, un consum de proximitat i aplicar d'una vegada autèntiques i serioses polítiques per tal de salvar aquest sector i aquesta digna professió abans que sigui massa tard.

Però, al pas que anem, a cada poble aviat hi quedarà un sol pagès. Ell serà, doncs, l'últim pagès.

Reptes locals per transformacions globals

Rodamons del Catllar

PLANETITZACIÓ. Les transformacions de les diferents societats al llarg de la història han estat motivades -almenys en gran mesura- pels diferents moviments i protestes socials de l'època en què s'inscriuen. Centrant-nos en el segle XXI: el moviment verd a l'Iran, la primavera àrab iniciada a Tunísia i estesa a altres països àrabs, les ocupacions i manifestacions a Europa, els moviments estudiantils a Xile, Colòmbia o el Quebec, seguits dels de Mèxic, Turquia i Hong Kong, el moviment Y'en marre al Senegal, els moviments ecologistes, el moviment Me too o el Black Lives Matter als Estats Units, etc. Tots aquests moviments i protestes, si bé cadascun amb les seves particularitats i característiques nacionals o identitàries, responen a problemàtiques globals. La llibertat de les persones, grups i col·lectius per ser, fer i estar amb el món i amb els altres de manera tant respectuosa i inclusiva com lliure i escollida, així com l'equitat en les polítiques econòmiques i socials -en sentit ampli- i la participació/implicació ciutadana en

la reflexió, diàleg, negociació i acord de totes les anteriors.

LOCALITAT. A Catalunya, per a moltes persones l'octubre del 2017 s'entenia com una oportunitat local per formar part d'aquesta transformació global que anava més enllà de la creació d'un nou -i alhora vell- estat-nació. En l'actualitat, tots els partits polítics, per interessos ben diferents, intenten reduir les lluites del moviment a una causa nacionalista, cosa que considero que està dificultant filiacions, i la identificació i reconeixement dels problemes i objectius compartits amb altres moviments transgressors i subversius, però alhora respectuosos, inclusivament i democràtics. La pobresa, la desigualtat, les relacions (i abús) de poder, la jerarquització social i identitària, etc., són diferents caps del mateix monstre: un sistema heteropatriarcal occidental capitalista que homogeneïtza les societats i organitza i controla les vides de les persones, grups i col·lectius. Per això cadascuna de les lluites que es duen a terme arreu del globus -com la cau-

sa republicana de Catalunya, no solament en clau nacional- ha de ser defensada com a pròpia, de la mateixa manera que demanem a Europa -i al món- que entengui aquesta lluita com una més en la transformació planetària.

CIUTADANIA. Com a ciutadania tenim la responsabilitat de seguir lluitant per aquest món utòpic (la il·lusió i els somnis són el motor de les persones i societats) i de no caure en jocs partidistes, en reduccionismes, en debats estèrils de blanc o negre, en el nosaltres i ells, en la normalitat i l'alteritat. Ni "tot és possible" ni "no hi ha res a fer", els màxims són males companyies en l'assoliment d'objectius compartits. Potser, aquesta planetització -per distingir-la dels significats inscrits en el terme globalització-, seguint a Eudald Carbonell, s'ha de dur a terme des de la sociomunicipalització; és a dir, des de la cooperació i col·laboració entre les persones d'un mateix municipi i les dels municipis propers. Un nou món és possible, i MOI-TE pot ser un engranatge localitzat per un canvi global.

Queixa ciutadana

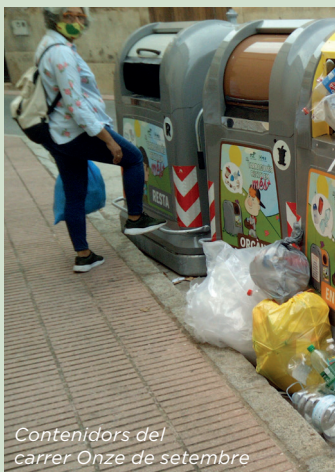
Silvia Santos

Passen els mesos i l'Ajuntament no posa solució al problema dels residus del poble. Ara bé: excuses, totes.

Cinquanta-dos punts menys de recollida. Aquesta ha sigut la seva solució. L'excusa que els nous contenidors tenen més capacitat s'anul·la si continuem tenint un servei nefast. Les recollides no són diàries i la neteja, moltíssim menys.

Això sí: el rebut d'escombraries, pagat!

Si tu també tens una queixa, envia'ns-la al correu: mo1tepelcatllar@gmail.com

Contenidors del carrer Onze de setembre

Fa 100 anys...

Mikel Seijas

Al 1920 es publica la primera edició d'EL PRÁCTICO' de Ramón Rabasó (Els Pallaresos 1874 - El Catllar 1957). Aquesta obra està considerada 'la Bíblia de la cuina' i va ser publicada a l'Argentina, on l'autor s'havia exiliat per les seves idees progressistes i republicanes. Recull més de 6000 receptes i avui en dia encara és el llibre de capçalera de les cuines de parla hispana. Ramón Rabasó, natural dels Pallaresos, va passar els últims anys de la seva vida al Catllar, on va morir al 1957.